

Ce spune Biblia despre bogăție și atitudinea creștinului față de avere?

Dar despre ... Evanghelia prosperității ?

Azi auzit despre teologia pe care unii o propagă și spun că ”noi suntem copii de împărat și dacă ești copilul Lui Dumnezeu, nu mai poți fi bolnav niciodată pe acest pământ ,nu poate sărăcia și lipsa să fie în preajma ta .Ca dacă cineva duce lipsă, este bolnav, sau trece prin diferite suferințe și probleme ale vieții, aceasta denotă că persoana respectivă nu are o relație sănătoasă cu Dumnezeu, ori chiar nu este mântuit...”

OARE , cât de adevărate sunt aceste afirmații și până unde ele pot fi acceptate ?

Aceasta este o întrebarea la care merită să meditam și să dăm un răspuns celor ce arată cu degetul spre bisericile care predică despre binecuvântare într-un mod biblic dar sunt catalogate în categoria celor care propagă doctrine eretice despre prosperitate. Din pacate cei care acuză nu cunosc adevarul biblic care se predică în bisericile credinței și ale Evangheliei depline despre acest subiect și merita făcut lumină. Recunoaștem că în cadrul misarilor evanghelice se predica unele doctrine ale prosperității care nu sunt luate din fundamentele bazelor Biblice , dar noi ne dezicem de astfel de învățături pe care nici macar nu merita sa le mentionăm deoarece sunt eretice. Multe dintre ele au la baza ideologiei pseudo-crestine.

Propaganda că ” trebuie sa arătăm cel mai bine, să avem cei mai bun in aceasta lume cum ar fi cea mai bună casă, mașină, etc , ca noi nu trebuie sa stim ce este lipsa , incercarea , prigonirea , etc este numită **“Evangheliei prosperității”** și aceasta nu este o învățătură biblică. Iacov, în epistola care îi poartă numele scrie:

Frații mei, să priviți ca o mare bucurie când treceți prin felurite încercări, ca unii care știți că încercarea credinței voastre lucrează răbdare. (Iacov 1:2-3)

Una din aceste felurite încercări sunt și lipsurile materiale prin care treceau creștinii și el scrie în continuare:

Fratele dintr-o stare de jos să se laude cu înălțarea lui. (Iacov 1:9)

Apoi, în capitolul 2 îi mustră pe creștini pentru atitudine de dispreț pe care o aveau față de săracii din adunările lor și zice:

Frații mei, să nu țineți credința Domnului nostru Isus Hristos, Domnul slavei, căutând la fața omului. Căci, de pildă, dacă intră în adunarea voastră un om cu un inel de aur și cu o haină strălucitoare, și intră și un sărac îmbrăcat prost; și voi puneți ochii pe cel ce poartă haina strălucitoare și-i ziceți: „Tu șezi în locul acesta bun!”, și apoi ziceți săracului: „Tu stai acolo în picioare!” sau: „Șezi jos la picioarele mele!” Nu faceți voi oare o deosebire în voi înșivă și nu vă faceți voi judecători cu gânduri rele? Ascultați, preaiubiții mei frați: n-a ales Dumnezeu pe cei ce sunt săraci în ochii lumii acesteia, ca să-i facă bogați în credință și moștenitori ai Împărăției pe care a făgăduit-o celor ce-L iubesc? Și voi înjosiți pe cel sărac! Oare nu bogații

vă asupresc și vă târăsc înaintea judecătorilor? Nu batjocoresc ei frumosul nume pe care-l purtați? (Iacov 2:1-7)

Scriptura ne spune aici că cei care sunt săraci în ochii lumii, adică în lucruri materiale, sunt bogați în credință și moștenitori ai Împărăției pentru că ei îl iubesc pe Dumnezeu. În capitoul 5 autorul spune și de ce unii se confruntau cu așa sărăcie – pentru că erau exploatați de cei bogați. De aceea, Iacov se adresează bogaților astfel:

Ascultați acum voi, bogaților! Plângeți și tânguți-vă, din pricina nenorocirilor care au să vină peste voi. Bogățiile voastre au putrezit, și hainele voastre sunt roase de molii. Aurul și argintul vostru au ruginit; și rugina lor va fi o dovadă împotriva voastră: ca focul are să vă mănânce carnea! V-ați strâns comori în zilele din urmă! Iată că plata lucrătorilor care v-au secerat câmpiile, și pe care le-ați oprit-o prin înșelăciune, strigă! Și strigătele secerătorilor au ajuns la urechile Domnului oștirilor. Ați trăit pe pământ în plăceri și în desfătări. V-ați săturat inimile chiar într-o zi de măcel. Ați osândit, ați omorât pe cel neprihănit care nu vi se împotrivesc! (Iacov 5:1-6)

Apoi, le spune celor săraci și asupriți cum să se raporteze la situația și starea lor materială și le scrie:

Fiți, dar, îndelung răbdători, fraților, până la venirea Domnului. Iată că plugarul așteaptă roada scumpă al pământului, și îl așteaptă cu răbdare, până primește ploaie timpurie și târzie. Fiți și voi îndelung răbdători, întăriți-vă inimile, căci venirea Domnului este aproape. (Iacov 5:7-8)

Este foarte adevărat că Sfintele Scripturi ne învață să lucrăm în liniște și să nu trăim în neorânduială sau pe spatele altora. *Ne mai învață Dumnezeu că trebuie să lucrăm ca să avem pentru nevoile noastre și ca să putem ajuta pe cel lipsit sau care este în nevoie.* Dar, în nici un caz nu ne învață Scriptura că trebuie să devenim cei mai bogați ca să le dovedim altor oameni că noi suntem copiii lui Dumnezeu. **Nu averea, ci calitatea caracterului nostru arată dacă suntem copiii lui Dumnezeu sau nu.** Credința noastră trăită în fapte este cartea noastră de vizită înaintea oamenilor. În aceeași Epistolă către Filipeni, Apostolul Pavel le-a mai scris:

Faceți toate lucrurile fără cârtiri și fără șovăieli, ca să fiți fără prihană și curați, copii ai lui Dumnezeu, fără vină, în mijlocul unui neam ticălos și stricat, în care străluciți ca niște lumini în lume, ținând sus Cuvântul vieții; așa ca, în ziua lui Hristos, să mă pot lăuda că n-am alergat, nici nu m-am ostenit în zadar. (Filipeni 2:14-16)

Deci, noi strălucim ca niște lumini a lui Dumnezeu în lume atunci când trăim în conformitate cu voia lui Dumnezeu scrisă în Cuvântul Său indiferent de starea noastră materială.

Ce spune Biblia despre bogăție?

Dumnezeu abordează foarte mult acest subiect în Cuvântul Său și nu se poate de cuprins într-un articol toată învățătura Bibliei despre avere. Totuși, vreau să citez câteva lucruri pe care le găsesc importante. Înțeleptul Solomon, care a fost un om foarte, foarte bogat, a scris:

Iată ce am văzut: este bine și frumos ca omul să mănânce și să bea, și să trăiască bine în mijlocul muncii lui cu care se trudește sub soare, în toate zilele vieții lui pe care i le-a dat Dumnezeu; căci aceasta este partea lui. Dar, dacă a dat Dumnezeu cuiva avere și bogății și i-a îngăduit să mănânce din ele, să-și ia partea lui din ele și să se bucure în mijlocul muncii lui, acesta este un dar de la Dumnezeu. Căci nu se mai gândește mult la scurtimea zilelor vieții lui, de vreme ce Dumnezeu îi umple inima de bucurie. (Eclesiastul 5:18-20)

Învățăturile acestui pasaj biblic despre bogăție sunt următoarele:

- Dumnezeu este cel care dă omului avere și bogății și nu toți care lucrează mult au și avere sau bogății. Este o binecuvântare să ajungă să te bucuri de rezultatele muncii tale.
- Dacă Dumnezeu îți dă bogăție și avere, să-ți iai partea ta, adică ceea ce ai nevoie pentru necesitățile tale și ale familiei și să continui să lucrezi.
- Să nu uiți niciodată că averea este un dar de la Dumnezeu.
- Este un pericol să nu te mai gândești la scurtimea zilelor tale și să nu-ți mai investești viața corect din moment ce devii un om bogat și uiți că aceasta vine de la Dumnezeu.

Ce atitudine trebuie să avem față de bogăție?

În Epistola I către Timotei, Apostolul Pavel a scris astfel:

Negreșit, evlavia însoțită de mulțumire este un mare câștig. Căci noi n-am adus nimic în lume, și nici nu putem să luăm cu noi nimic din ea. Dacă avem, dar, cu ce să ne hrănim și cu ce să ne îmbrăcăm, ne va fi de ajuns. Cei ce vor să se îmbogățească, dimpotrivă, cad în ispită, în laț și în multe poftes nesăbuite și vătămătoare, care cufundă pe oameni în prăpăd și pierzare. Căci iubirea de bani este rădăcina tuturor relelor; și unii, care au umblat după ea, au rătăcit de la credință și s-au străpuns singuri cu o mulțime de chinuri. Iar tu, om al lui Dumnezeu, fugi de aceste lucruri, și caută neprihănirea, evlavia, credința, dragostea, răbdarea, blândețea. Luptă-te lupta cea bună a credinței; apucă viața veșnică, la care ai fost chemat și pentru care ai făcut acea frumoasă mărturisire înaintea multor martori. (1 Timotei 6:6-12)

Dumnezeu ne învață prin Apostolul Pavel următoarele referitor la bunurile materiale:

- Un câștig mai mare decât averea materială este evlavia însoțită de mulțumire.
- Noi nu am adus în lumea aceasta nici un fel de avere și nu vom lua de aici nimic cu noi.

- Avera care ne este strict necesară este deja la dispoziția noastră pentru că avem cu ce să ne hrănim și cu ce să ne îmbrăcăm, de aceea, să-i fim mulțumitori lui Dumnezeu pentru această avere fără care nu am putea să trăim.
- Dorința de îmbogățire este o ispită, un laț care îl prinde pe om în poftă nesăbuite și vătămătoare și apoi îl cufundă în prăpăd și pierzare.
- Iubirea de bani (și de avere) este rădăcina tuturor relelor. Atenție!!! Nu banii și averea, ci iubirea de bani și de avere este rădăcina tuturor relelor. Scriptura spune că iubirea de bani este rădăcina tuturor relelor.
- Oamenii care s-au lăsat controlați sau influențați de iubirea de bani au rătăcit de la credință și s-au străpuns singuri cu o mulțime de chinuri.
- Omul lui Dumnezeu este îndemnat să fugă de această atitudine – de iubirea de bani și avere.
- Prioritate pentru copilul lui Dumnezeu trebuie să fie nu agonisirea de lucruri materiale și bani, ci să caute neprihănirea, evlavia, credința, dragostea, răbdarea, blândețea și toate celelalte calități sfinte. Acesta este sensul luptei cele bune a credinței.

A fost Isus bogat când a trăit pe pământ?

Evangelia ne relatează următorul caz din viața lui Isus:

Isus a văzut multe noroade împrejurul Său și a poruncit să treacă de cealaltă parte. Atunci s-a apropiat de El un cărturar și I-a zis: „Învățătorule, vreau să Te urmez oriunde vei merge.” Isus i-a răspuns: „Vulpile au vizuini, și păsările cerului au cuiburi; dar Fiul omului n-are unde-Și odihni capul.” (Matei 8:18-20)

În felul acesta, din start, Domnul Isus i-a spus acelui cărturar că nu vrea să fie urmat pentru profit materiale și este important să înțeleagă acest lucru toți cei care doresc să-L urmeze azi. După ce a înmulțit pâinile și a hrănit mulțimea din 5000 de oameni, ei L-au urmat pe Isus și doreau să-L facă împărat numai ca să aibă belșug de pâine. Domnul Isus a plecat de la ei și când L-au găsit din nou le-a spus să lucreze pentru pâinea care le poate da viața veșnică, adică să creadă în El din toată inima.

Creștinilor din Corint Apostolul Pavel le-a mai scris:

Căci cunoașteți harul Domnului nostru Isus Hristos. El, măcar că era bogat, S-a făcut sărac pentru voi, pentru ca, prin sărăcia Lui, voi să vă îmbogățiți. **(2 Corinteni 8:9)**

Întreg Universul este bogăția Domnului Isus. Totuși, Mântuitorul a ales să se facă sărac pentru noi ca să putem fi mântuiți și să fim binecuvântați. Să fim și noi motivați de această atitudine.

Cum trebuie să gândească creștinii bogați?

Tot în aceeași Epistolă I către Timotei Apostolul Pavel mai scrie:

Îndeamnă pe bogații veacului acestuia să nu se îngâmfe și să nu-și pună nădejdea în niște bogății nestatornice, ci în Dumnezeu, care ne dă toate lucrurile din belșug, ca să ne bucurăm de ele. Îndeamnă-i să facă bine, să fie bogați în fapte bune, să fie darnici, gata să simtă împreună cu alții, așa ca să-și strângă pentru vremea viitoare, drept comoară, o bună temelie, pentru ca să apuce adevărata viață. (1 Timotei 6:17-19)

Apostolul îl sfătuiește pe Timotei să le comunice creștinilor bogați următoarele adevăruri importante despre avere și atitudinea față de ea:

- Bogățiile materiale sunt nestatornice
- De aceea, să nu ne punem nădejdea în ele, ci în Dumnezeu pentru că...
- Dumnezeu ne dă toate lucrurile din belșug ca să ne bucurăm de ele.
- Cu bogățiile pe care le primim de la Dumnezeu să facem bine altora și să ne facem bogați în fapte bune, să fim darnici și gata să simțim împreună cu alții.
- Numai atunci când folosim bogățiile materiale pentru a face bine altora ne strângem pentru vremea viitoare o comoară în ceruri.

Exemplul Apostolului Pavel de raportare la bogățiile materiale

În Epistola către Filipeni, Apostolul Pavel a făcut următoarea mărturie personală:

Am avut o mare bucurie în Domnul, că, în sfârșit, ați putut să vă înnoiți iarăși simțămintele voastre față de mine. Vă gândeați voi la așa ceva, dar vă lipsea prilejul. Nu zic lucrul acesta având în vedere nevoile mele; căci m-am deprins să fiu mulțumit cu starea în care mă găsesc. Știu să trăiesc smerit și știu să trăiesc în belșug. În totul și pretutindeni m-am deprins să fiu sătul și flămând, să fiu în belșug și să fiu în lipsă. Pot totul în Hristos care mă întărește. Dar bine ați făcut că ați luat parte la strâmtorarea mea. Știți voi înșivă, filipenilor, că, la începutul Evangheliei, când am plecat din Macedonia, nicio biserică n-a avut legătură cu mine în ce privește „darea” și „primirea” afară de voi. Căci mi-ați trimis în Tesalonic, o dată, și chiar de două ori, ceva pentru nevoile mele. Nu că umblu după daruri. Dimpotrivă, umblu după câștigul care prisosește în folosul vostru. Am de toate și sunt în belșug. Sunt bogat de când am primit prin Epafrodit ce mi-ați trimis... un miros de bună mireasmă, o jertfă bine primită și plăcută lui Dumnezeu. Și Dumnezeuul meu să îngrijească de toate trebuințele voastre, după bogăția Sa, în slavă, în Isus Hristos. (Filipeni 4:10-19)

Mărturia aceasta scoate în evidență următoarele adevăruri despre atitudinea pe care trebuie să o aibă lucrătorul creștin, dar și orice creștin, față de avere și starea materială în care se află:

- Bogățiile materiale sunt un fel de a simți cu alții atunci când le folosim ca să-i ajutăm pe cei ce sunt în nevoie și în cazul acesta Pavel era în temniță și avea nevoie de ajutorul ucenicilor săi.
- Filipenii au folosit prilejul care li s-a ivit și au trimis un ajutor lui Pavel.
- Pavel s-a deprins să fie mulțumit cu starea materială în care se găsește și această atitudine este foarte importantă. Mai mult decât bogăția sau sărăcia este important să avem această atitudine de mulțumire cu starea în care ne găsim.
- Apostolul Pavel s-a confruntat continuu cu stări de belșug și de smerire (cum numește el sărăcia sau lipsurile) și s-a deprins să fie mulțumit în aceste stări în totul și pretutindeni.
- Fiind Apostol al lui Hristos, Pavel s-a confruntat cu belșug și cu lipsă, a fost sătul și flămând, dar în toate aceste stări a propovăduit Evanghelia cu aceeași râvnă și pasiune.
- Apostolul Pavel nu a umblat după câștig material, nu aceasta a fost motivația slujirii lui, dar a folosit averile primite pentru câștigul care a prisosit în folosul ucenicilor pe care i-a iubit și le-a slujit în Evanghelie.
- Apostolul Pavel s-a rugat ca Dumnezeu să se îngrijească de toate trebuințele ucenicilor săi.

(articol preluat de la pastorul Vasile Filat)

Credem ca Dumnezeu ne-a chemat să fim binecuvântați cu toate binecuvântările lui Avraam in Isus Hristos Domnul Domnln nostru!